

3. Omple els buits d'aquest text amb una a o una e, segons calgui:

Frederic havia de fer un gran esforç. Al peu del llit jeien uns mitjons acus__dors que l'esp__raven. Frederic es com__nçà a vestir amb el fàstic d'haver-se de posar aquells mitjons, que no sortien precisament de l'armari. Se n'anà de dret al bany; però allí tot s__ria inútil; a més a més, no hi havia temps de res. Tampoc no s__bia com funcionava aquell escalf__dor. A la b__nyera rom__ncejaven dos dits d'aigua bruta i una esponja flotant com una entranya en remull.

Aquella cambra de bany, petita, encongada, amb el joc de gomes vermelles que p__njaven de les parets i amb les corbes inexpr__ssives d'aquells s__nitaris, t__nia un no sé què de criminal i de pornogràfic alhora. Frederic es rentà sumàriament i s'indignà perquè totes les tov__lloles eren usades i brutes de coloret de rímmel. En fer-se la corbata sentí com una humiliació cont__mplant el seu coll suat i amb ombres de misèria.

Sentí la humiliació de no poder-se canviar el coll. Malgrat aquest s__ntiment, Frederic es féu el nus de la corbata amb una desm__njada coqueteria. Una altra humiliació li oferien les seves galtes mal af__itades; per dissimular la n__gror del pèl, utilitzà una polvera de Rosa, però es fregà amb ràbia, fins a malmetre's la pell amb una tov__llola russa, perquè les pólvores no servien de res. Es cont__mplà al mirall llarga estona: feia una cara lam__ntable; però la vanitat pueril de Frederic tenia una comp__nsació, en adonar-se de la seva figura alta i plena, sense ob__sitats inf__mants, del lleu prognatisme que se li m__rcava al maxil·lar, que ell consid__rava signe d'aristocràcia gastada i fins si es vol una mica degen__rada; i amb el dit es fr__gà els dos triangles petits i simètrics d'un negre brillant, que li servien de bigoti.

[Extret de Josep M. de Sagarra. *Vida privada*]

Ortografia de a i e àtones en la flexió de gènere i nombre

4. Converteix en plural les expressions següents:

Una noia molt simpàtica	<i>Unes noies molt simpàtiques</i>
Una casa força antiga	.....
Una aigua ben fresca	.....
L'esponja més bonica	.....
Una esperança mantinguda	.....
Una línia obliqua	.....
Una mànega massa llarga	.....
Una puça maleïda	.....
Una pastanaga i una ceba	.....
Un viatge fins a la platja	.....

5. Emplena els buits del text següent amb una a o una e, segons les normes del gènere i del nombre:

El pla de les bruixes

L__ nostr__ llegend__ es centra en uns veïns del lloc de Falgons, al Pla de l'Estany. En temps remots era habitual que els pagesos artiguessin els boscos, és a dir, convertissin els boscos en terr__s de conreu. Era un__ fein__ poc agradabl__ i gens recomanabl__ per als esquenadrets. Però, què carai, a en Martí no li feia pas por el treball. Durant un__ bon__ temporad__ es va passar llarg__s diad__s al bosc, estassant i tallant per convertir aquell__s roured__s en el camp dels seus somnis.

Dins el bosc s'alimentava del poc que l__ mar__ li posava al sarró i completava l__ sev__ diet__ amb el que trobava dins el bosc, ara una mór__, ara un bolet, ara algun conill que, despistat, li passava per davant.

Un__ tard__ en Martí va adonar-se que davant seu passava un__ pastor__ de bon veure. L__ noi__ caminava per un corriol que menava a un estanyol d'aig__s fosq__s i, en passar davant seu, el saludà tot i dedicant-li un__ mirad__ malicios__. En Martí llavors la reconegué: era un__ moss__ que, segons mal__s lleng__s, tenia dots de bruix__. Encuriosit, seguí l__s petg__s d'aquella bruix__ i pastor__ de bon veure.

L__ noi__, sense encomanar-se a ningú, va treure's els esclops i l__ rest__ de rob__ que portava al damunt. Fixeu-vos com devia quedar en Martí que tot el que havia vist eren els genolls de l__ sev__ german__! De cop, però, l__ moss__ es capbussà entre l__s aig__s de l'estany i, al cap d'uns instants, emergí de l__s aig__s convertid__ en un__ guill__ de mirad__ rabios__.

En Martí quedà garratibat veient com l'animaló es perdia entre l__s bardiss__s llançant pudents ventositats.

[Extret de les llegendes de la comarca del Pla de l'Estany]

Ortografia de a i e àtones en la morfologia verbal

6. Emplena els buits de les paraules següents amb una a o una e, segons correspongui, segons les normes de la a i la e en les terminacions verbals:

Els ballav__n	Jo sorti__ amb ell	M'escolt__s o no?
Port__-me'ls tots	Tu hi anav__s molt	Ara no ens sent__n
A veur__ si ho sap!	Toc__ el dos!	Anàv__u tots junts?
Corr__ que fas tard!	No qued__ cap lloc	Em trob__s a faltar?
Jugàv__m a nines	Perd__n l'oremus	Sortí__u junts?
Ningú no m'estim__	Veur__ la padrina	Beur__ a galet
Viur__ per veur__	Córr__r molt	Jo ho comprarí__ tot
No ten__n cap idea	Em sembl__ que sí	Elles corri__n molt
T'esper__s o no?	Va plour__ força	Vin__ amb mi, tu!
Voldrí__m berenar	Pau, ompl__ el got!	No vení__u junts?
Jo no ho sabí__	Obr__ la porta	No ho havi__s fet

7. Aplicant tot el que has vist sobre la a i la e àtones, emplena els buits del text:

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

El term__ municipal de l'Hospitalet de Llobregat pertany a l__ comarc__ del Barcelonès, i és cert que si el Barcelonès comprèn des del Besòs fins al Llobregat, l'Hospitalet s'hi trob__ inclòs. Durant molts anys formà part del partit judicial de Sant Feliu. El delt__ de Llobregat l'agerman__ amb el Prat, Sant Boi, Vil__decans, Gavà i Castelldefels. Pel fet de ser cap de partit ell mateix, ha tingut o continu__ tenint un__ relació molt direct__ amb tot__s aquest__s pobl__cions, a més a més de Cornellà, Santa Colom__ i Sant Climent i les crescud__s periòdiq__s del riu han unit els seus interessos i els seus esforços amb tot__s l__s vil__s afectad__s, des de Martorell fins a la mar. Tot ens permet afirmar que l'Hospitalet, en la realitat, és un__ ciutat frontiss__ entre el Barcelonès i el Baix Llobregat i que la seva vid__ es mou ef__ctivament a cavall d'aquest__s comarq__s, oscil·lant cap a l'un__ o l'altr__ segons els atzars del moment.

[Extret de la *Gran geografia comarcal de Catalunya*]